

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

a celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

a celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 278

V Ljubljani, v ponedeljek 5. decembra 1898.

Letnik XXVI

Shod proti anarhistom.

V Rimu so se zbrali zadnje dni zastopniki raznih držav, da se na shodu posvetujejo, kako bi države zabranile razširjanje anarhizma. Sodeč po okrožnici admiral Canevaro, predsednika shodu, namenjeni državam, bo to le areopag neznatnega pomena. Ta okrožnica ni delo državnika, bolj pa uradnika, ki ogorčen vsled tega, ker je zadnji napad v Genevi provzročil Italijan, hoče to slovesno popraviti pred svetom.

Evropa je nezaupna; toliko shodov je že bilo, a vsi so jo večinoma varali. Kak naj je pač ta zdravstveni kordon, s katerim mislijo države obdati narode? Kako naj mejnarodna policijska sredstva ustavijo to mravno nalezljivko? Ko bi države imele namen poslužiti se sredstev proti skrivnim družbam in njih mejnarodni osnovi, tak načrt bi umevali. Toda, kako naj se s policijskimi sredstvi zdravi socijalna bolezen?

Anarhisti so zločinci, ki trde, da nimajo skrivcev, da niso člani kakega društva, ki bi imelo svoja pravila, svoje načelstvo, sploh osnovo, katero bi mogel kdo zgrabiti. Anarhist je krut upornik proti človeški družbi. V Italiji, kjer so prav posebno omajani družabni temelji, kažejo se anarhisti posebno drzni in zakrknjeni. Pogostni upori in karbonarizem so vstvarili na Laškem moreče, otrovijo ozračje. K temu pridejo še neznosni davki, oderuštvo, potem imamo sliko, iz katere vidimo, kako ugodna tla ima ta moderna gobova bolezen za svoj razvoj. Vzlasti so pa vedni boji proti papežu in proti veri vcepili v laške anarhiste upornega duha, ki se kaže v hladni krvoločnosti in v brezmejnem zaničevanju vseh božjih in človeških zakonov.

Duševno stanje naše Evrope je ognjišče anarhizma. Skrivne družbe in materijalizem, negovan

vzlasti po oblastvih, vstvarili so to skrajno nevarnost. Sicer smo tudi do sedaj v človeški družbi srečavali se z navadnimi morilci, toda ni bilo onih morilcev filozofov, ki se spozablajo nad življenjem svojega brata zato, ker jim narekuje njih prepričanje, zato, da s tem ugovarjajo sedaj ostoječemu družabnemu redu.

Lombroso in kriminalisti se trudijo, da bi razjasnili to furijo brez imena: toda vednost je brez moči. Ne atavizem, ne oblika lobanje, niti psihiški pojavi ne zadostujejo, da bi nam razgrnili to bolezen. Niso namreč posamezna dejanja, ki bi označevala duševno zdravje ali onemoglost človeštva, to označuje trajno duševno ozračje. Tega ozračja pa ne bodo spremenili državniki, zbrani na shodu, najmanj pa s policijskimi sredstvi.

Ta bolezen ima svoj spčetek v socijalnih in moralnih vzrokih. Socijalni vzroki te bolezni: Skrajne posledice revolucije in gospodarskega liberalizma so spremenile našo družbo v divjo areno, koder močnejši tare slabjšega, kjer skrajno bogastvo tlači skrajno revno, sploh kjer igra surovih močij obhaja nekaznovana svoje orgije. — Morilni vzroki te bolezni: Vsled brezbožne vzgoje dobiva upornik, kateremu je šestokrat vera neznana stvar, silo svoje drznosti. Razmere sedanje Evrope, v katerih se je socijalni darvinizem razvil do skrajnih posledic, te so ognjišče anarhizma.

Treba bi torej bilo, da se osnuje namestu atomizovanih socijalnih teles zdrav, celoten organizem. Anarhizem je sin skrajnega individualizma. Komur strast razlaga prava človekova, on taji red in oblast, jednako on, ki se opira samo na svoj razum. Toda, dokler se taki nauki ne samo nekaznovano, marveč dobro plačano razlagajo pod varstvom državnih zakonov skoro po vseh vseučilišnih stolicah, dotlej je nemogoče misliti na

kako zboljšanje naših družabnih razmer. Na Francoskem je v polnem razvoju brezverska šola, jednako v Italiji in splošno vsaj deloma povsod drugod.

Naravnost ironija pa se nam kaže ta shod proti anarhistom, ker se vrši v Rimu. Reči namreč moramo, da je Rim šola trajnega upora, živa priča kričeče krivice, sedanji Rim je simbol surove šole, zmagovalje socijalnega in moralnega brezredja. Anarhizem je krut upor proti obstoječemu redu, ki pa ni vselej opravičen, sedanji Rim pa ni samo upor proti obstoječemu redu, marveč upor proti pravu, vtelesnemu v prvi moralni sili sveta za blagor človeške omike. Anarhisti imajo pravico očitati sedanjim vladarjem svetega mesta: Vi iščete sredstev, kako zatreti upornost, toda ali ni sedaj to mesto stolica upora? Vi iščete sredstev, kako kaznovati provzročitelje nasilstva, toda ali niste vi v posesti najhujšega nasilstva? Vi hočete zaježiti gibanje, kateremu je namen podreti prestol in altar, toda ali niste vi odstranili ali nimate vi zaprte naprave, ki jedina na svetu reprezentuje absoluten idejal, pravičnost in resnico? Vi nas preganjate in po svojih nazorih imate prav, toda zakaj ne zaprete vaših šol, v katerih se uči legalni anarhizem? Mi smo logični, mi smo dosledni, mi izvajamo zadnje posledice vaših naukov in vaših dejanj.

Da, treba je iti v Rim, ako hočemo, da se zaježi anarhizem, toda za tak shod ni pravi kraj Kapitol, katerega so italijanski nasilniki pozdravljali kot živ simbol oživiljenega poganstva, treba je pa potrkati na vrata Vatikana, kjer živi glasilatelj večne resnice in nespremenljive pravičnosti! To se bo gotovo jedenkrat zgodilo, toda ali že ne bo prepozno?

—n.

LISTEK.

Spomini na dijaška leta.

Spisal J. B.—e.

Leto 1855 je bilo v vsakem oziru slabo in žalostno. Dolgo so se ljudje spominjali na to grozno leto. Strašna morilka, kolera, na katero je bil svet skoraj pozabil, se je pomladi omenjenega leta zopet oglasila. V Trstu in kmalu potem tudi v Reki so ljudje za kolero mnogobrojno umirali in v trumah so se meščani selili in bežali iz mest; pa nesli so kal smrti seboj in šiba, s katero je Bog strahoval svet, jih je dosegla tudi na tujem.

Bežali so večinoma na Kranjsko in ker ni bila še dodelana tržaško-ljubljanska železnica, ustavljali so se na Notranjskem; Razdrto, Senožeče, Postojina, Bistrica in Trnovo je bilo polno pribeglih Tržačanov in Rečanov. Oni so raztrosili kal bolezni po naših vaseh, kjer je začela kmalu grozna morilka svojo žetev. Posebno hudo so ljudje umirali v Ilirski Bistrici in v Trnovski župniji; pokopali so jih po sedem do deset vsaki dan. Pisalec teh vrstic je bil takrat mlad dijak, četrtošolec ljubljanske gimnazije.

Bilo je v sredi meseca julija, šolsko leto se je bližalo koncu. Silno so me vznemirjale žalostne vesti, katere so dohajale v Ljubljano z Notranjskega, osobito iz okraja bistriškega. S strahom sem pričakoval lista od doma. Ko sem nekega dne opoldne prišel iz šole, sem našel gospodinjco brati pismo, katero je o mojem prihodu zvila in naglo v miznico potisnila. Sumljivo mi je to bilo, in ko je žena stopila iz sobe, sem naglo odprl ter list prebral. Bil je list mojega očeta, ki je gospodinjci naročal, naj mi pove ter me skuša potolažiti zaradi velike nesreče, bridke izgube, katera me je zadela, ker so mi v par dneh pokopali ljubo mater, odraslega brata in malo sestro. Bal sem se sicer in skoraj pričakoval, da me zadene nesreča, ali kaj takega si skoraj nisem mogel misliti. Ni mi mogoče opisati, kako grozno sem bil užaljen; pred oltarjem tolažnice žalostnih v frančiškanski cerkvi sem iskal in našel tolažbo bolnemu srcu. Tisto popoldne in drugi dan me ni bilo v solo. Sošolci so povedali vzrok moje odsotnosti profesorjem, in ti so bili z menoj sočutni, da me ni nobeden zaradi odsotnosti grajal. Sreča, da je bilo šolsko leto do nekaj dni končano, da se mi ni bilo treba učiti v takem duševnem stanju. Žalost po dragi materi, bratu in

sestri; skrb za ostale; misel, da pojdem v kraj, kjer smrt najbolj kruto gospodari, v hišo, okuženo po bolezni, — vse to me je trlo in mi ni dalo pokoja. Zmagala je ljubezen do očeta, sklenil sem podati se nemudoma domu. Prejemši dobro spričevalo, sem odpotoval proti Vrhniki s postilijonom, ki se je vračal proti domu. Ta me je izročil na Vrhniki drugemu tovarišu logaškemu in ta zopet tretjemu, tako da sem prišel že pozno v noči v Postojino.

Prenočiti sem sklenil v veliki gostilni. Stopivši v dvorano, dobro razsvitljeno, a popolnoma prazno, brez gostov, sem se nekoliko okrepčal s kruhom in kozarcem vina, kar mi je prinesla črna oblečena, po stariših žalujoča deklica. Povedala mi je, kako grozno mrjo ljudje v Postojini, in da je vse pusto in prazno, ker so tujci vsi pobegli iz Postojine.

Ko se je dan zasvital, sem vstal ter šel iskat v krčmo, kjer se naši ljudje ustavljajo, da najdem voznika, s katerim se bi peljal do Zagorja ali do Knežaka. In res se mi je posrečilo dobiti Pivčana, s katerim sem prišel do omenjene vasi. Odrinil sem od tod peš po bližnjicah in po stranskih potih proti svojemu domu, kamor sem došel proti večeru. Svidenje je bilo sila žalostno,

Mažarska prešernost.

Iz Zagreba, 28. nov.

Ko je bila Hrvatska prisiljena, da sodeluje pri takozvani milenijski razstavi v Budimpešti in da plača povrh tega zanj še lepo vsoto teh stroškov, znal je vsak Hrvat prav dobro, da ne bode imel hrvatski narod od tega podjetja nobene koristi, niti gnotne, niti duševne, pač pa dosta škode v obeh ozirih. Velika gmotna škoda je bila že lepa svota za samo razstavo, a kaj pa še drugi denar, ki se je ob času te razstave potrošil v Budimpešti. A kaj so dosegli Hrvati pa v drugem pogledu s to razstavo? Moramo reči, da prav malo ali skoraj nič, kajti Mažari so po poznatem svojem načinu, kjerkoli je bilo mogoče, hrvatsko ime zatajili, prikrili ali pa zamolčali. Že hrvatski razstavniki so potisnili v kot, da ga je bilo treba poiskati, če si ga hotel razgledati. Ko je imela kasneje mednarodna porota razsojevati o razstavi, so hrvatski oddelek kar izpustili, a ne bi ga bili niti pregledali, da ni porotnike jeden hrvatski zastopnik opozoril tudi na ta oddelek razstave. A ko so bili po dokončani razstavi za to podjetje predloženi možje za odlikovanje, ni bilo med njimi nobenega Hrvata, češ da to ne spada na ogersko vlado, nego na hrvatsko.

Nekaj je pa vender Mažare peklo. Hrvatski oddelek na tej razstavi se je v nekih strokah posebno odlikoval ter je nadkrilil ogerski, posebno umetnin in zgodovinskih spomenikov. A kaj storè te zvite mažarske glave? V mažarskih časopisih so to prednost hrvatske razstave priznali ter hvallili te izpostavljene umetnine. V nemških časopisih pa so o tem popolnoma molčali, samo da zunanji svet o tem nič ne zvè. Če so pa katerega umetnika omepili, kakor postavim slikarja Bukovca, imenovali so ga seveda mažarskim umetnikom, a ne hrvatskim. Seveda so hrvatski časopisi proti takemu nepoštenemu ravnanju prosvedovali, toda to ni vse nič koristilo, oni so ostali tudi še zanaprej ravno tako, če še ne bolj predrzni naproti Hrvatom, kar dokazujejo najnoveje publikacije ogersko-hrvatskega trgovinskega ministerstva. To ministerstvo je začelo pred nedavnim izdajati delo pod naslovom: »Zgodovinski spomeniki Ogorske na milenijski razstavi.« Do zdaj je izšlo tega dela šest zvezkov. Delo je napisano seveda zato v nemškem jeziku, da se more ž njim okoristiti tudi zunanji svet, ki ne razumi mažarskega jezika. To delovanje ogorske vlade je brez dvoma domoljubno, ker hoče na ta način pokazati zunanjemu svetu sliko kulturnega razvitka tisočletne ogorske države, ali ni niti najmanje dostojno, da tudi pri tej priložnosti hrvatsko ime popolnoma prezira ali pa zlorabi. Tako do zdaj v celih šesterih zvezkih omenjenega dela ni niti jedenkrat omenjeno hrvatsko ime; zategadelj je izpustil pisatelj tudi imena hrvatskih porotnikov, samo da se ne mora omeniti Hrvatska. Tako skrbno se znajo Mažari ogibati hrvatskega imena, samo da se pred svetom pokaže mažarska država čisto jedinstvena.

in zaman sem iskal nje, katera me je drugokrat solzeča se veselja sprejela ter me povpraševala, ako sem zdrav in kako sem zvršil šolo. Dobrega, pridnega mladeniča nisem več našel, in sestra, ki me je nekaj kakor tujca zvedavo gledala, ni več skakljala krog hiše. Oče niso skoraj izpregovoriti mogli in še le drugzega dne so mi pripovedovali o bolezni in smrti dragih ranjkih.

Bolezen je polagoma ponehovala in v hladnem jesenskem času je popolnoma prenehala. Čas vse rane ozdravi in tudi meni jo je zacelil. Temu je mnogo pripomogel do takrat meni neznani prijatelj, goriški bogoslovec, ki je pri svojih sorodnikih v Bistrici preživel šolske počitnice. Bil sem sicer v letih in v šolah daleč za njim, vendar se me je v prijateljstvu oklenil, v bedi me tolažil, vabil s seboj na izprehode in izlete, o katerih sva obiskovala sosedne duhovne in gospode v bližnji Čičariji. Jako blagodejno je to vplivalo name in še sedaj, ko nisem omenjenega prijatelja že četrto stoletja videl, se spominjam v hvaležnosti redovnika benediktinca, ki že toliko let neumorno deluje med Nemci v preslavnem Marijinem svetišču. Ako mu pridejo te skromne vrstice pred oči, naj mu bodo v dokaz, da so mi v živem in hvaležnem spominu meseci in dnevi, katere sva preživila v mladosti na dragi notranjski zemlji.

(Dalje sledi.)

To ni lepo, toda zabraniti se jim ne more, da sami sebe varajo, češ naj le zunanji svet ne vé, kako je pri nas doma. Nepošteno pa je, če se ravna s hrvatskim imenom tako, kakor se je godilo v šestem zvezku. Znano je, da se je bil poslal na milenijsko razstavo v Budimpešto tudi zaklad prvostolne cerkve zagrebške, premda so se temu neki člani kapiteljna protivil. Na razstavi so se umetninam tega zaklada vsi čudili in celo sam cesar in kralj ga je občudoval. Zaklad je bil razstavljen v hrvatskem oddelku, pa potemtakem smatran za hrvatski zaklad. In zdaj ga nahajate v omenjenem delu uvrščenega med mažarske zgodovinske umetnine, kakor da je zagrebška stolna cerkev kje na Ogorskem in ne na Hrvatskem. Pisatelj ni hotel tudi v tem slučaju napisati v knjigo hrvatskega imena, in to v knjigo, katera se izdaje pod pokroviteljstvom ogersko-hrvatskega ministra. Ne čudimo se, če se po mažarskih knjigah in časopisih širijo čisto krivi nazori o Hrvatih in hrvatski zemlji, saj je površnost in netočnost poznato svojstvo mažarskih pisateljev posebno še novinarjev; ali tako početje, kakoršno je zgoraj opisano, se pa ne dolikuje niti najmanje nabraznemu pisatelju, in še manje vladi, kateri bi moralo biti vender na tem ležeče, da se povsodi spoštuje postava. Po nagodbi med Hrvatsko in Ogorsko je kraljevina Hrvatska od ogerskega poseben teritorij, na katerem prebiva politični narod hrvatski. Te nagodbe, pravijo Mažari, se morajo držati oni in Hrvati, in kakor je videti, se vender to ne drži. Mažari kar ostentativno prezirajo Hrvate pred zunanjim svetom, kakor da je njih kraljevina postala že davno mažarska županija, a narod se spremenil že v mažarski. Tako ravnanje je najmanje podobno, da se vzdrži med jednim in drugim zaveznim narodom ono spoštovanje, ki je potrebno za uspešen napredek jednega in drugega. Je li potem čudno, da se opozicija na Hrvatskem množi, če Mažari na take načine neprenehoma hrvatski narod žalijo in izzivljejo?

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. decembra.

Spremembe pri namestništvih. V kratkem bo šel v pokoj sedanji graški namestnik marki Bacquechem, ki bi z ozirom na svojo starost kakor tudi z ozirom na število službenih let lahko še vstrajal na dosedanjem mestu in v državni službi sploh. Njegovim naslednikom je imenovan kot smo že omenili, deželni predsednik v Šleziji, grof Clary-Aldringen. Novi štajerski namestnik je bil rojen l. 1852 na Dunaju ter je služboval nekaj časa pri deželni vladi v Celovcu, pred poltretjim letom pa je bil imenovan šlezjskim deželnim predsednikom. Nemški listi poročajo o njem, da je sicer konservativnega, a ob jednom strogo nemškega mišljenja in da je užival vsled tega pri šlezjski deželno-zborski nemški večini splošne simpatije. Ako se to uresniči, štajerskim Slovencem ta sprememba ne bo mnogo koristila, akoravno družega ne pričakujejo od njega, nego vsestransko pravičnost napram obema narodnostima. — V Šlezijo pride za namestnika grof Josip Thun-Hohenstein, dosedaj dvorni svetnik in vodja okrajnega glavarstva v Bregencu. Novi predsednik je sin pokojnega solnograškega namestnika grofa Žige Thuna in nečak voditelja ustavovernih čeških veleposestnikov grofa Osvalda Thuna. Tudi s tem možem so Nemci dokaj zadovoljni.

Z znanim odgovorom grofa Thuna na interpelacijo poslancev Jaworski in Engel tudi Mažari, kot »zvesti« zavezniki Avstrije, niso zadovoljni. Nezadovoljne elemente v ogerski poslanski zbornici je zastopal znani Slovanom »prijazni« Ferencz Košut, ki je stavil na barona Banffyja naslednjo interpelacijo: »Ali je ogerski vladi znano, da je odgovoril ministerski predsednik grof Thun na interpelacijo glede izгона avstrijskih podanikov slovanske narodnosti iz Prusije z dovoljenjem zunanjega ministra grofa Goluhovskega? Z ozirom na to, da grof Goluhovski ne zastopa samo avstrijskih zunanjih zadev, marveč žal (!) tudi ogerske, vprašam, ali ogerska vlada ne uvidi v tem odgovoru nevarnost za obstoječo trozvezo, ki je nujno potrebna za ohranjenje miru posebno z ozirom na rusko-francosko alijanco.« Vlada še ni odgovorila na to vprašanje ter zadostila zahtevi zastopnika klike, ki ima jed-

nako s Prusi preobilo zaslug za zatiranje Slovanov.

Jednakopravnost pri sodiščih. Jednako, kakor v zadnjem času pri nekaterih koroških sodiščih, pokazal se je sad izjave upravnega sodišča tudi pri sodiščih na Češkem, pri katerih je dosedaj samooblastno gospodarila nemščina. Praška »Politik« poroča o taki češki zmagi pri okrožnem sodišču v Libereih. Tam je dne 4. febr. letos sod. senat še neomajno vstrajal pri določbi § 13 s. r., ki določa, da je oni jezik smatrati za v deželi navadni jezik, ki je navaden pri ondotnem sodišču. Razpravni jezik je bil toraj popolno odvisen od mišljenja uradništva pri sodišču in se toraj nihče ni brigal za veliko število nenemškega prebivalstva v dotičnem sodnem okraju. To krivično določbo je razveljavil senat upravnega sodišča, vsled česar je 30. m. m. isti češki zastopnik pri istem sodišču zagovarjal svojo stranko v češkem jeziku vključ odločnemu ugovoru nemškega zastopnika nasprotne stranke. Senat, v katerem so sedeli samo nemški možje, je sedaj moral ugoditi zahtevi češkega zastopnika in odkloniti nasprotni predlog. Tako se mora sedaj zgoditi pri vseh sodiščih, ako to odločno zahtevajo zastopniki slovanske stranke. Toraj le pogum pri vsaki taki priliki.

Hrvatski deželni zbor snide se, kakor smo že sporočili, jutri k prvi seji jesenskega zasedanja. Kakor je razvidno iz vabila, ki ga razpošilja predsedstvo članom deželnega zbora, veljala bo jutrišnja prva seja spominu pokojne cesarice Elizabete. Po seji se podajo ljudski zastopniki k žalni božji službi. Druga seja tega zastopa, prihodnjo sredo, veljala bo pa vladarski petdesetletnici cesarjevi. Potem še le, v petek ali soboto, bo pričel deželni zbor z rednim delom.

Mažari in Turki. Že pogostokrat se je primerjalo mišljenje in delovanje naših mažarskih zaveznikov z onim Mohamedovih oboževalcev. Pri taki priliki se je pokazala vselej taka sličnost, da bi bil vsakdo lahko vskliknil: Mažarski in turški narod sta bratska naroda. In res, ta trditev ni napačna. Mažarski govorniki so pri raznih prilikah že nekaterikrat javno izpovedali, da priznavajo Turčine za svoje brate. Poslednji dosedaj vsaj javno tega menda še niso priznali. Petdesetletnica našega vladarja pa je dala povod turškemu oficijoznemu glasilu »Sabah« povod, da je potrdilo razne mažarske izjave v tem oziru. List namreč piše, da se morajo Turki tem bolj veseliti znamenitega dogodka, ker je avstrijski cesar-jubilant objednem tudi kralj Ogrov, katere vežejo s Turki zgodovinske in rodne razmere. Toraj se ni čuditi, ako je mažarsko gospodarstvo povsem podobno turškemu.

Španski karlisti so se jeli zopet živahneje gibati. Poročila iz Madrida javljajo, da so karlistični vodje jeli že dovajati orožje v Španijo. Pri vsaki pošiljati se jim seveda ne posreči in sedaj se poroča, da so carinski čuvaji na špansko-francoski meji zasačili in zaplenili baje kar štiritisoč pušk, ki so bile namenjene španskim karlistom. Najstarejši sin don Carlosa, don Jaime, biva že v Španiji, seveda incognito, in čaka trenutka, ko bo treba prijeti za orožje. Španska vlada je seveda »pripravljena na vsak slučaj«.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. decembra.

(Vladarska petdesetletnica.) Poročila iz raznih krajev naše domovine dohajajo nam v zelo obilnem številu, dokaz, da se je tudi ob tej priliki naš narod pokazal kakor vsikdar vdan in zvest svojemu vladarju. Ker pa je dopisov toliko, oprostite naj nam naši dopisniki, da vseh na enkrat ne moremo objaviti ter da pridejo polagoma na vrsto.

(»Slovenska« maša v Gradcu.) To je spet krika in vika! »Grazer Tagblatt« se peni in rolni, kakor bi vse graške Germane kdo na meh drl! In kaj se mu je hudega pripetilo? Prešerni graški Slovenci so se spet drznili izzivati miroljubne nemške nacionalce in žaliti izključno nemški značaj nemškega Gradca s tem, da so prav skromno in skrito pokazali, da še životarijo in da še niso vtonili v nemškem morju. Izvenakademična podružnica sv. C. in M. je namreč v proslavo cesarjevega petdesetletnega vladanja imela v petek v cerkvici sv. Antona mašo, katero je uradoval župnik č. g. Avg. Skočir in pri kateri so peli slovenski dijaki

slovenske mašne pesni. — No, »Tagblatt« in vsi njegovi nervozni somišljeniki naj se potolažijo in svoj žolč hranijo, da jim ga poprej ne zmanjka, predno ga bodo zares potrebovali. Kaj morda res upajo, da bo četrtna Gradčanov-Slovencev in nadalje spavala in mirno prenašala oholega nemštva neznosni terorizem? Kaj morda res mislijo, da nas vse z grožnjami oplašijo? Sami so nam led razbili, sami so vzbudili s svojim divjanjem proti nam v nas narodno zavednost; in ako nas zanesljiva znamenja ne varajo, utegne nam bližnja bodočnost prinesiti prav veselih vesti.

(»Glasbena Matica« v Ljubljani.) V sredo, dne 7. dec. t. l. je v čitalnični dvorani! »Narodnega doma« I. glasbeni večer, katerega prirede učitelji »Glasbene Matice« gg.: Josip Vedral, violonist; Julij Junek, čelist; Josip Procházka, pijanist. Vspored: I. Ludwig van Beethoven: Sonata za klavir in gosli op. 13. št. 1. D-dur: I. Allegro con brio. II. Thema con Variazioni, Andante con moto. III. Rondo, Allegro. 2. Fran Liszt: Koncertna parafraza za motive iz Verdijeve opere »Rigoletto«, za klavir. 3. a) J. Procházka: Serenata, b) D. Popper: Tarantella, za čelo in klavir. 4. Dr. Ant. Dvorak: »Dumky«, Trio za klavir, gosli in čelo, op. 90. I. Lento maestoso. II. Andante. III. Allegro. Začetek ob 8. uri zvečer. — Cene prostorom: Abonovani sedež za vse tri glasbene večere 2 gl., abonovane rodbinske karte za vse tri večere (2 osobi) 3 gld. 50 kr., za vsako osobo več 1 gld., sedeži za posamne večere po 1 gld.; stojišča po 50 kr.; dijaške vstopnice po 30 kr. Vstopnice se dobivajo in naročbe vsprejemajo v trgovini g. J. Lozarja na Mestnem trgu in na večer koncerta pri blagajnici.

(Imenovan) je gosp. Alojzij Gangl stalnim učiteljem na ljubljanski obrtni šoli.

(Prošnjo za vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani) je sklenil odbor občine Št. Jurij pri Kranju.

(Iz Dobrave pri Kropi.) (Cesarsko slavlje.) Tudi pri nas smo po svojih skromnih močeh, a kipečih src obhajali znamenit avstrijsk praznik vesele 50letnice slavnega vladanja viteškega našega cesarja. Kakor drugod po širni Avstriji odmevali so med slovesnim zvonjenjem tudi pri nas mogočni strelji čez hrib in plan oznanjujo naše vsikdar lojalno mišljenje. Dan 2. decembra pa je bil za nas posebni praznik. Ta dan je po vsej občini nehalo vsako delo. Ob 8. uri je bila slovesna sv. maša, katere so se vdeležili občinski zastop. šolska mladež z učiteljskim osebjem in skoro vsi občani, kakor v največjih praznikih. Žal, da smo pogrešali med veselimi vdeleženci domačega blagega gosp. župnika, ki si je iz sprehoda se vračajoč, tako poškodoval roko, da dalje časa ne bo mogel niti maševati. Zato bodi pristrčna hvala v imenu občine preč. gosp. patru z Brezj, da je blagovolil opraviti slovesno opravilo. Popoldne ob 2. uri je bila nekaka slavnostna seja obč. odbora, v kateri smo se hvaležnih src spominjali velikega našega cesarja ter sklenili poslati primerno svoto za cesarski spomenik v Ljubljani.

(Iz Preske.) Praznovanje cesarjevega jubileja. Tudi pri nas nismo zaostali za drugimi v praznovanju cesarjevega jubileja. V četrtek smo imeli razsvetljavo. Posebno so se odlikovale vasi Medvode in Preska. Bile so vse hiše v teh vaseh razsvitljene. Kaj lepo je bil razsvitljen knezoškofov grad v Goričah in papirne tovarne. Kresovi so goreli na več krajih in pokali so topiči. Umetni ogenj so napravili v Medvodah. Videli smo prav mnogo zastav. Druzega decembra smo imeli slovesno službo božjo. Pričujoča je bila šol mladež z gospodom učiteljem in železniški uradniki in c. kr. žandarji. Ljudstvo se je obilo vdeležilo slovesnosti. Mnogi so tudi darovali sv. obhajilo za Njih Veličanstvo. Tako smo pokazali z molitvijo, da smo res pravi in zvesti Avstrijani. Bog ohrani preljubljenega vladarja mnogaja leta!

(Dar.) Za društvo Pripravniki dom je podaril presvetli knez in škof ljubljanski 500 kron. Za cesarja Franc Jožefa jubilejsko ustanovo za učiteljske sirote na Kranjskem 100 kron. — Bog plačaj!

(Mestna ubožna hiša.) Tudi v mestni ubožni hiši ljubljanski praznovala se je 2. dec. na slovesen način petdesetletnica vladanja presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Ob jedni uri popoldne prišel je župan Hribar s predsedstvenim tajnikom v ubožno hišo ter v patrijotičnem govoru zbranim ubožcem razložil pomen tega slavnostnega

dneva, ko presvetli cesar, ki z dobrotljivo svojo roko toli radodarno deli darove ubožcem in trpinom, slavi petdesetletnico svojega vladanja. V trajen spomin te petdesetletnice zgradila se bode prihodnje leto v Ljubljani nova ubožnica, kjer bodo mestni ubogi našli udobnejše in zdravejše zavetišče. Priporočal je konečno zbranim ubožcem, naj se v molitvi spominjajo mučenika - trpina na prestolu, katerega nam Bog naj še dolgo ohrani. — Jeden ubožcev zahvalil se je v imenu vseh drugih za očetovsko dobrotljivost, ki v ta slovesni dan tudi revežev ni pozabila. Konečno sledilo je pogoščenje ubožcev s pečenko, kruhom in vinom.

(Zahvala.) Prečastita »kranjska hranilnica« je vsled 50letnice vladanja Njega veličanstva našega ljubljene in premilostljivega cesarja I. Vincencije (stolni) konferenci sv. Miklavža znesek sto goldinarjev podarila z določbo, iste dne 2. decembra 1898 na potrebne reveže razdeliti. Ta zaukaz izpolnivši, čuti se podpisana konferenca dolžna, prečastiti podariteljici za velikodušno darilo najudanejšo zahvalo v javnosti izreči. Za I. Vincencijevo konferenco sv. Miklavža v Ljubljani dne 2. decembra 1898. Ivan Roeger, predsednik.

(Razprave pred porotnim sodiščem) Z današnjim dnem se je pričelo zadnje zasedanje porotnega sodišča in pridejo na zatožno klop naslednji obtoženci, in sicer danes: 24 letni Iv. Avenek iz Zgoš radi uboja, 32 letni Iv. Zalar iz Maten radi težke telesne poškodbe; 6. decembra: 17 letni Iv. Ancin iz Slavine radi ropa in umora, 23 letni Valentin Skrabajna iz Ljubeka radi goljufije; 7. decembra: Fran Germovnik iz Vodice radi poneverjenja, 19 letna Katarina Tabernik iz Spodnjih Domžal radi tatvine; 9. decembra: 31 letni Andrej Ješe iz Gorenje Vasi pri Kranju radi težke telesne poškodbe, 21 letni Ivan Kordeš iz Kroke, radi poskušane nasilstva, 28 letni Jernej Keržnik radi goljufije; 10. decembra: 29 letni Mat. Kobilca iz Jarš radi uboja.

(Umrl je) dne 1. decembra v Poljanah pri Ribnici preč. gosp. Primož Peterlin v 69. letu starosti. Rajnik je kot duhovni pomočnik služboval v Cirknici, Vipavi. Selcih in naposled 23 let kot župnijski upravitelj pri Sv. Lenartu nad Škofjo Loko. Zadet od kapi je moral ostaviti priljubljeno mu gorovje in opustiti delo v vinogradu Gospodovem. Oslabel na duhu in telesu se je preselil v svojo rojstno vas Poljane pri Ribnici, kjer je do zadnjih tednov, dasi težko, vendar redno vsak dan opravljal daritev sv. maše, čez dan pa mnogo molil. Spomin je zadnja leta gospodu Primožu skoro do cela oslabeled, ž njim pa ne njegova ljubezen do sv. rožnega venca. Šele v boleznih so domači opazili, da je imel rajni gospod vsa ranjena kolena od obilega klečanja. Kako ponižen je bil gospod Primož že iz mlada, priče so nam njegovi še živeči sošolci-mašniki, ki so bili pred njim posvečeni, a on pozneje, ker se ni smatral vrednega vzvišene duhovske časti. Kako žive vere mož je bil, svedočijo njegova daljna težavna potovanja v sv. deželo, Lurd in Rim. In zdaj je utrujen in spokorjen dovršil — upamo srečno — zadnje romanje v obljubljeno deželo večnosti. — Anima candida, Bog Ti daj večni mir in pokoj!

(V Pečah) 3. decembra: »Ta nova ga je dobila«. Tako imenuje ljudstvo bolezen, ki se je razširila po vsej okolici. Začne se pa s hudim glavobolom in močnim bljuvanjem, ki vzame bolniku ves tek, ga vrže na bolniško posteljo ter se prevrže v pravo vročinsko bolezen. — Vladarska 50letnica se je tudi pri nas slavila kolikor dopuščajo skromne razmere. Pazno oko je takoj opazilo iskreno ljubezen narodovo, katero goji do svojega vladarja. Med ta narod naj se pridejo učiti dunajski volkovi domoljubja in strahu pred slovensko zvestobo do vladarske hiše, koja je pripravljena braniti do zadnjega zdihišaja. — Sinoči krog 1/2. ure nas je zbudil iz spanja močan potresen sunek, da smo plašni pričakovali, ali se kaj pride. Vendar se potres ni ponavljal.

(Z Rakeka) 4. dec. Tudi pri nas nismo hoteli zaostati za drugimi, da ne bi pokazali kako da ljubimo našega presv. jubilanta vladarja. Pred ta večer je bil Rakek tako lepo razsvitljen, da še nikdar poprej tako, na stotine sveč je gorelo po oknih. Vse je tekmovalo, posebno lepo s transparenti, lampioni ter drugimi okraski je bilo videti pri poštarju Ševanju, Sebenikarju Stergulcu, Fa-

turju i. t. d. Tudi slovenskih in cesarskih zastav je bilo mnogo. Veličastnega kresa, za kar je g. Segalla pripomogel, ter tudi beng. ognjev, streljanja in raketov tudi ni manjkalo. Drugi dan je bila slovesna sv. maša, katere se je vdeležilo obilo naroda. Zvečer se nas je zbralo pri g. Faturju po prizadevanju g. Stergulca do 30 mož, kamor smo povabili tukajšnje stare revne vojake k večerji in na kozarec vina. G. Stergulec je razjasnil v svojem govoru pomen slavnosti ter nas spodbujal k udanosti do cesarja. Omenim naj še, da je tukajšnji obč. odbor sklenil, da se prispeva še 100 K. za ces. spomenik v Ljubljani, ter da se pošlje prošnja na državni zbor za ustanovitev višjega sodišča ter vseučilišča v Ljubljani.

(Mesečni pregled.) Minoli mesec listopad bil je nekoliko moker ali izvanredno tople. Opazovanja na toplomeru dadó povprek v Celsijevih stopnjah: ob sedmih zjutraj 7-9°, ob dveh popoldne 10-7°, ob devetih zvečer 8-2°, tako da znaša srednja zračna temperatura tega mesca 8-9, za 5-3° nad normalom. — Opazovanja na tlakomeru dadó 736-7 mm kot srednji zračni tlak tega mesca, za 0-7 mm nad normalom. — Mokrih dni bilo je 16, padlo je pa vsega skupaj 128-9 mm dežja.

(Potres.) Iz Št. Ožbalta, 3. decembra: Sinoči ob 1/2. uri jako močan, kake tri sekunde trajajoči potresni sunek, spremljan z nenavadnim bobnenjem, podoben voznemu drdranju. Ljudje so se iz spanja zbudili; škode ni povzročil.

(Popravek) tiskovne napake v sobotnem našem listku. V 7. vrsti zadnjega predela od zgoraj čitaj mesto božanstvo, božanstvo Kristusovo.

(Tržaški magistrat pogorel.) Kakor čitamo, je tržaški magistrat na jedni svojih zadnjih sej doživel novi fijasko pred tržaškim škofijskim ordinarijatom. Šlo se je magistratu namreč za to, da dobi pravico voliti duhovnika v mestno bolnišnico po svoji volji, ker mu ne ugaja na tem mestu duhovnik, ki bi ne bil njihove gore list. Stavl je ordinarijatu dotični predlog, katerega je onorevole Benussi z vso gorečnostjo zagovarjal. Ordinarijat pa je v tem slučaju pokazal, da nikakor ne gré, da bi v cerkvenih rečeh imeli svoj krivi nos — židje, ter je predlog odklonil s povdarkom, da ima v zadevi bolnišničnega duhovnika ukazovati le ordinarijat. Morda gré tudi za ta odgovor tržaški župan v Rim tožit Šterka in prosit za podporo — italijanščini v cerkvi? Zmožen je župan Dompieri zares vsega.

(Tržaški patrijotizem.) V početku je bilo namenjeno, ali vsaj čulo se je tako, da bode monumentalni vodnjak pred c. kr. poštним ravnateljstvom dogotovljen do časa, da se odkrije v proslavo jubileja dne 2. dec. t. l. Toda to »čudno težavno« delo ni šlo izpod rok in ni šlo. Obešali so na vrvi za vratove tiste kamenite figure, obešali jih in sukali, sukali in primerjali tako dolgo, da je vse delo še danes blizo — početka! Seveda goreči tržaški patrijotizem ni podžgal dotičnih izvrševalcev »jubilejskega vodnjaka« da bi bili o pravem času gotovi, v navdušenje dobrega avstrijskega občinstva. Naposled se najde lep izgovorček, a facit vse stvari je — patrijotična mlačnost in protiaustrijska mrznja na vseh koncih in krajih!

Društva.

(K šentpeterski moški podružnici) družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je pristopil povodom cesarske jubilejske slavnosti gospod Julij Klemens kot ustanovnik s svoto 10 gld. Naj bi ta lepi čin našel mnogo posnemovalcev.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu novembru 1898 je 167 strank vložilo 78.206 K 30 bel., 97 strank vzdignilo 33.244 K 64 bel., toraj več vložilo 44.961 K 66 bel., 10 strankam posojil se je izplačalo 12.000 K — bel., stanje vlog 1.132.554 K 63 bel., denarni promet 221.101 K 21 bel.

(Poljanska hranilnica in posojilnica) nad Škofjo Loko je darovala povodom 50letnega jubileja cesarja 10 gld. za šolo v Javorjah, za katere se toplo zahvaljuje T. Keržnik, župan.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 5. decembra. Cesar se je sinoči ob 7. uri povrnil iz Wallseeja in se podal v Schönbrunn.

Dunaj, 5. decembra. Državni zbor bo zboroval pred Božičem še do 18. ali 20.

decembra, potem bo pa zopet sklican po Sv. Treh kraljih, ter zboruje do konca marca ali še nekaj časa v aprilu, potem pa da bo deželni zborom dovolj časa danega, da izpolnijo svojo nalogo. Nekaj deželnih zborov bo pa sklicanih koncem decembra, da dovolijo deželni provizorij.

Dunaj, 5. decembra. Uradno se demontuje vest nekaterih listov, češ da je prejel grof Thun veliki križ reda sv. Štefana.

Dunaj, 5. decembra. Finančni minister dr. Kaizl predloži v jutrišnji seji proračun za leto 1899 ter poda tudi običajni ekspozej, ako mu bo to dovolil novi voditelj obstrukcije, okrajni sodnik Eisele.

Dunaj, 5. decembra. Gališki deželni zbor snide se 28. decembra k tridnevni zasedanju, v katerem se reši le proračunski provizorij.

Dunaj, 5. decembra. Državni proračun, katerega jutri predloži finančni minister dr. zboru, kaže blizo pol milijona več dohodkov nego stroškov.

Gradeo, 5. decembra. Včeraj se je vršil tukaj prvi shod starokatolikov. Predsednik dunajskih starokatolikov arhitekt Benesch je pozival navzoče katoličane, naj pristopijo k starokatolikom. Nekaj navzočih je res oglasilo svoj pristop, potem ko je predsednik dokazoval, da je starokatolicizem varen branik za nemštvo.

Budimpešta, 5. decembra. Že itak težavne politične razmere za ogersko vladu obtežuje zdatno nastop ministra za Hrvatsko Josipovića, ki vstraja na stališču, da Hrvatska ni vezana na pogodbo, ako zbornica ne da vladi idemnitete do konca decembra. Stvar je zato resna, ker ima Josipović za seboj 40 hrvatskih poslancev v Budapešti, ki so sedaj člani liberalne stranke. Govori se, da je tudi že ban Hedervary obveščen o tem novem položaju.

Madrid, 5. decembra. Ministerski svet se je posvetoval o mirovni pogodbi, ki se definitivno sklene pred otvoritvijo parlamenta. Temu predloži vlada načrt zakona glede opustitve ministerstva za kolonije.

DOM IN SVET

Vsebina 23. zvezka 1898:

Cesarjeva petindvajsetletnica. — Ivan Vesel-Koseski, slovenski pesnik. (V spomin stoletnice njegovega rojstva spisal M. P.) — Pesmi samotarja. (Spisal Fr. Ks. Meško.) VI, VII, VIII. — Prvi oblak. (Spisal Ivo Trošt.) — Ivanu Veselu Koseskemu. (Zložila Posavska.) — Iz našega kota. (Povest. Napisal Podgoričan. — Dalje.) — V alban-skih gorah. (Potopni spomini iz rimske okolice. Po svojem dnevniku priredil dr. A. Karlin.) — Naše modroslovje. (Sv. Zvonu za odgovor spisal dr. Fr. L. — Dalje.) — Slovenska liturgija pri Južnih Slovénih. (Povestne črtice. Poleg M. Mešiča. S. Ljubiča in dr. sestavlja Andrej Fekonja. — Dalje.) — Na platnicah: K petdesetletnici vladanja Nj. Veličanstva Franca Jožefa I. (Zložil Vneslav.) — Ko Slovani spé... — Slike: Cesar Franc Jožef 1848—1898. — Slovenija kiti cesarja. — Sklepna vinjeta: Orel. — Ivan Vesel-Koseski. — Ljubljana. — Rajhenburg na Štajerskem.

IVAN KORDIK, Ljubljana,

Prešernove ulice št. 10-14,

priporoča svojo veliko zalogo

igrač in darila za Miklavža

na debelo in drobno.

Posebno velika zaloga

gumijastih in klopčastih čevljev

najboljših izdelkov.

809 6-6

Koncipijenta,

začetnika, sprejemem takoj ali po novem letu.

820 3-3

Dr. Papež.

„Slava Bogu“

V. zvezek,

855 2-1

adventne in božične pesmi,

zložil

P. Angelik Hribar,

je ravnokar izšel.

Cena partituri 1 gld. — Vsak glas posebej 20 kr., po pošti 10 kr. več.

Dobijo se pri frančiškanskem vratarju.



Najboljše in najzdravejše kadenje

je brezdvomno ono z

„Mörathon - om“.

Pristno le z varstveno znamko „otročjo glavo“.

Majhen zvezek zadostuje, da 5-6 zvezkov tobaka stori blagovkusnega, prijetnodušnega in zdravega.

Edini izdelovalec

Th. Mörath

v Gradcu,

prodajalnice dišav

„zum Biber“.

Za Kranjsko prodaja

na debelo Fr. Pettau

v Ljubljani. — Mali zvezek 10 kr., velik 30 kr., 12 malih ali 4 veliki zvezki franko po povzetju gld. 1-26. 815 10-3

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12,

priporoča prečistiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje

cerkvene posode in orodja.

Staro blago popravi, pozlati in posrebrati v ograju po najnižji ceni.

Da si morejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, katero se izplačuje na obroke. Prečast. p. n. naročevalec si obroke sam lahko določi. 386 52-28

Pošilja vsako blago poštne prosto.

Svilnati damasti 75 kr.

do gld. 14-65 meter — istotako tudi črna, bela in barvena Hennebergova svila od 45 kr. do gld. 14-65 meter — v najbolj modernih tkaninah, barvah in vzorcih.

Na zasebnike poštne in carine preste na dom. — Vzorci obratno. — Dvojni pisni portu v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg

c. in kr. dvorni zašlagatelj, Curih. 55 10 5

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padačina 24. urah v mm
3 9 zvečer	741-5	1-0	sl. svzh.	megla	
4 7 zjutraj	742-6	0-7	sl. sever	megla	0-0
2 2 popol.	742-8	3-4	sl. jug	skoro jasno	
4 9 zvečer	743-3	0-1	sl. jug	megla	
5 7 zjutraj	745-5	-0-5	sl. sever	megla	0-0
2 2 popol.	745-2	1-3	sl. sever brezv.	„	

Srednja temperatura sobote 1-5°, za 1-4° nad normalom. Srednja temperatura nedelje 1-4°, za 1-5° nad normalom.

Koledar katol. tisk. društva za leto 1899,

namenjen zlasti slovenski duhovščini, obsega tudi „imenik učencev“ za več ko 400 šolarjev. Neudom stane lepo 1-20.

Preselitev trgovine.

Usojam si uljudno naznaniti slavnemu p. n. občinstvu, da sem se preselil s svojo

trgovino s papirjem v Šelenburgove ulice št. 5 (nasproti sedanji prodajalnici v Maličevu hišo).

Pri tej priliki priporočam svojo bogato zalogo najrazličnejših predmetov, posebej božična, novoletna in druga darila, vedne novitete, po najnižjih cenah.

Lepi slovenski skladišni koledar po 60 kr., stenski slovenski koledar po 25 kr., s portu vsak 5 kr. več.

Odličnim spoštovanjem

J. Bonač.

854 3-1

Dunajska borza.

Dne 5. decembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 15 „
Avstrijska zlata renta 4%	119 „ 95 „
Avstrijska krona rent 4%, 200 kron	101 „ 50 „
Ogerska zlata rent 4%	120 „ 10 „
Ogerska krona rent 4%, 200 „	97 „ 70 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	915 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	361 „ 50 „
London vista	120 „ 60 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 „ — „
20 mark	11 „ 79 „
20 frankov (napoleonor)	9 „ 56 „
Italijanski bankovci	44 „ 55 „
C. kr. cekini	5 „ 70 „

Dne 3. decembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	166 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ — „
Tisne srečke 4%, 100 gld.	139 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	130 „ 50 „
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	107 „ 75 „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 25 „
Zastavna pisma av. osr. zem. kred. banke 4%	98 „ — „
Prijoritete obveznice državne železnice	220 „ — „
„ „ južne železnice 3%	180 „ — „
„ „ južne železnice 5%	125 „ 75 „
„ „ dolenskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	203 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	85 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	84 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ 75 „
Akcije anglo avstrijske banke, 200 gld.	155 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3525 „ — „
Akcije tržaškega Lloyda 500 gld.	438 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	67 „ 75 „
Splošna avstrijska stavbinska družba	115 „ — „
Montana družba avstr. plan.	195 „ — „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	174 „ 50 „
Papirnih rubljev 100	127 „ 37 „

S 1. oktobrom se prične novo celoletno naročevanje!

„MERCUR“

XXXVII. letnik.

Avtentično

oznanilo žrebanja tu in inozemskih loterijskih efektov, izkaz vseh izžrebanih državnih in zasebnih oblagaj.

Brezplačno darilo

„Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega zaznamek vseh izžrebanih srečk.

Naročuje se s poštnimi nakaznicami pri vseh c. in kr. poštah uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I. Wollzelle 10.

2 gl. 60 kr.

celoletna naročnina.